

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al Întregii Moldove
Nr. 6 (191), 15 iunie 2007

NAȘTEREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

24 iunie/7 iulie

În popor, această zi mai este numită: Sf. Ioan de Vară, Sf. Ioan; Sânziene, Snăzenii; Dragaica; Amuțitul cucului.

În această lună, în ziua a douăzeci și patra, pomenirea Nașterii Cinstitului Slăvitului Prooroc Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan.

Acesta este mărturisit de Hristos mai mare decât toți cei născuți din femei, și mai mult de prooroc, care a săltat în pânțele maicii sale, și a propovăduit oamenilor venirea Mântuitorului nostru, și a mers mai înainte la iad, ca să binevestească învierea. Acesta a fost fecior al lui Zaharia, arhierul și al Elisabetei, cea stearpă, fiind născut din făgăduință.

Dar să vedem cum s-a întâmplat ninunea nașterii Sf. Ioan:

Preotul Zaharia și soția lui Elisabeta, deși erau oameni dreți

înaintea lui Dumnezeu, nu au putut până la bătrânețe să aibă copii. La poporul evreu acesta era considerat un mare blestem ce se abătea asupra familiei din partea lui Dumnezeu. Uneori nici jertfele nu le erau permise la templul celor ce nu aveau copii.

În vremea împăratului Irod, în timpul săptămânii când era de rând la templu, Zaharia a intrat să tămâieze. Pe când tot poporul era afară și se ruga, i s-a arătat îngerul Domnului stând de-a dreapta altarului tămâierii.

Este anunțat că i-au fost ascultate rugăciunile și că Dumnezeu le va da un copil, căruia trebuie să-i pună numele Ioan. Pentru că a fost neîncercător în vestea adusă de Arhanghelul Gavriil, Zaharia a rămas mut până în ziua când s-au împlinit acestea.

Când a venit vremea să nască, Elisabeta a născut un fiu. În a 8-a zi, când trebuia tăiat

împrejur, s-au strâns vecinii și rudele și vroiau să-l numească pe prunc –Zaharia –ca pe tată. Pentru că era soție de prooroc și avea și ea darul proorociei, Elisabeta spune că se va chema Ioan. Pentru că cei strânși obiectau și îi cereau părerea, Zaharia a scris pe o tăbliță „Ioan este numele lui”(Luca 1,63) iar în clipa următoare a putut din nou să vorbească. Fiind martorii atâtor minuni (stearpa a născut la bătrânețe, mutul a început să vorbească) cei strânși au început să se întrebe „Ce va fi oare acest copil?”(Luca 1,66).

Când a crescut, Ioan a plecat să trăiască în desert, unde se hrănea cu miere sălbatică și lăcuste și se îmbrăca cu haină din păr de cămilă. Unii cercetători spun că ar fi trăit în comunitatea esenienilor.

Biserica Ortodoxă prăznuiește în fiecare an pe data de 24 iunie nașterea Înaintemergătorului și Botezătorului lui Iisus Hristos.

AU FOST GĂSITE MOAȘTELE MITROPOLITULUI VARLAAM AL MOLDOVEI

O s e m i n t e l e mitropolitului Varlaam al Moldovei au fost scoase pe 5 iunie din mormântul aflat la Mănăstirea Secu, județul Neamt. După deschiderea mormântului au fost găsite cea mai mare parte a osemintelor mitropolitului, însă amestecate cu elemente de moloz, de construcții, var, partea de jos a mormântului fiind aproape inundată de apă, iar umiditatea și varul în mod normal trebuia să distrugă toate elementele acestea umane, însă, craniul și oasele care s-au păstrat, s-au păstrat întregi și au o culoare galbenă, o culoare frumoasă. Au fost curățate, și așezate în unul din paraclisele Mănăstirii Secu, unde, în 25 august, vor fi pregătite pentru a fi așezate definitiv în racla

care se va realiza pentru moaștele Sf. Varlaam și tot atunci se va oficia și ultimul Parastas pentru odihna sufletului mitropolitului Varlaam, după care, pe 30 august, va fi proclamarea solemnă, iar credincioșii vor putea să se închine sfântului și la moaștele acestuia.

S-au mai găsit și câteva elemente de inventar, și anume fragmente de țesătură, de vesminte, candela care a fost așezată în mormânt, un vas de ceramică, Crucea de călugărie a mitropolitului care a putrezit, însă se păstrează perfect forma ei, în negativ, în lutul compact care a fost scos din mormânt.

Toate acestea vor fi restaurate, conservate și vor fi așezate într-un colț special din

muzeul mănăstirii. De asemenea, mormântul va fi amenajat, va fi păstrat într-o nișă care va fi acoperită cu sticlă pentru ca pelerinii să poată vedea mormântul gol din care au fost scoase sfintele moaște. În mormânt s-au mai găsit fragmente din fresca de zid, ceea ce ne poate sugera faptul că înainte de înmormântarea mitropolitului această biserică ar fi putut avea, cel puțin parțial, pictură în exterior. C a n o n i z a r e a mitropolitului Varlaam al Moldovei a fost aprobată în ședința Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 12 - 13 februarie 2007, la propunerea Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, cu data de pomenire 30 august.

554 DE ANI DE LA CĂDEREA CONSTANTINOPOLULUI

Pe data de 25 mai 2007 se împlinesc 554 de ani de la căderea Constantinopolului.

După un asediu de peste o lună și jumătate, la data de 29 mai 1453, Constantinopolul a fost cucerit de către sultanul Mahomed al II-lea. Căderea Constantinopolului a însemnat și sfârșitul Imperiului Bizantin. Drama aceasta care s-a petrecut atunci a avut consecințe negative pentru întreaga Creștinătate, fiindcă la Constantinopol era un centru politic, cultural, economic pe care nu-l atinseseră alte capitale europene și reprezenta un punct spre care priveau toate celelalte popoare din Europa cu admirație și, de aceea, aceasta cădere a primei capitale creștine pe care a cunoscut-o omenirea s-a repercutat asupra întregii creștinătăți.

Dar, consecințele au fost pentru lumea ortodoxă, lumea răsăriteană, fiindcă o dată cu căderea acestei capitale, Imperiul Otoman care se extinseseră în Asia Mică a trecut și în Peninsula Balcanică și toate țările din sud-estul european au căzut sub dominație otomană, iar Țările Române au intrat și ele într-un fel de dependență politică față de Imperiul Otoman aproape 400 de ani. Dominația aceasta a dus mari dezavantaje și politice, și religioase, și culturale în întregul sud-est european.

Vina pentru tragedia aceasta care s-a petrecut atunci o poartă și autoritățile bizantine, dar nu în așa mare măsură cum o poartă întreaga Creștinătate, fiindcă nu s-a putut uni pentru

a lupta împotriva unui dușman, care la vremea respectivă nu era atât de puternic. După aceea s-a întărit cucerind sud-estul Europei și s-a extins în țările europene cucerind Ungaria, ajungând până la Viena și dominând o zonă foarte mare din această parte a Europei. Cauzele sunt împărțite și în ceea ce privește responsabilitatea bizantinilor care n-au putut în ultimele secole să găsească soluțiile cele mai bune, politice și religioase, ca să evite acest eveniment, dar țările europene și papalitatea în special, care avea un cuvânt greu de spus la vremea respectivă în lumea europeană, au o responsabilitate și mai mare, fiindcă nu s-au putut uni să lupte, să facă un front comun împotriva turcilor.

**STIMAȚI CITITORI! NU UITAȚI SĂ PRELUNGIȚI ABONAMENTUL LA
“CURIERUL ORTODOX” PENTRU A DOUA JUMĂTATE A ANULUI!**

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

3 iunie
Înalt Prea Sfințitul Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

1 iunie
ÎPS Vladimir a oficiat la Catedrala Mitropolitană Acatistul „Acoperământul Maicii Domnului”.

În a doua jumătate a zilei a vizitat mănăstirea „Sf. Cn. Vladimir” (Horăști) din r. Ialoveni.

31 mai
Mitropolitul Vladimir a prezidat adunarea protopopilor, care au fost convocați la Palatul Mitropolitan. În continuare Mitropolitul Vladimir s-a referit la următoarele aspecte: activitatea parohiilor în prima jumătate a anului curent; asupra comportamentului slujitorilor în parohii, vis-a-vis de situația școlilor teologice din republică, la neimplicarea clerului în campania electorală, abonarea la ziarul mitropolitan „Altarul Credinței”.

O temă aparte a discuțiilor purtate a fost cea cu referință

la activitatea necanonică a pseudo-episcopului Filaret (Pancu), care aduce grave prejudicii morale Ortodoxiei.

În a doua jumătate a zilei Mitropolitul Vladimir a vizitat mănăstirea Curchi. A luat cunoștință cu mersul lucrărilor de renovare a sfântului locaș.

30 mai
ÎPS Mitropolit Vladimir a întreprins o vizită de lucru în parohia „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din com. Băcioi, mun. Chișinău. La etapa actuală se execută lucrările de renovare a exteriorului sfântului locaș.

Mitropolitul s-a familiarizat cu mersul lucrărilor, apreciind efortul slujitorilor și consiliului parohial.

În aceeași zi IPS Vladimir a primit la Palatul mitropolitan protopopi și preoți din cuprinsul

Mitropoliei Moldovei.

29 mai
Mitropolitul Vladimir a participat la slujba de sfințire și punerea primei pietre de temelie a bisericii cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului” din or. Florești.

28 mai
De ziua Sf. Duh, ÎPS Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană. La

Teologie Ortodoxă din Moldova. În fața Sf. Altar 16 absolvenți ai Universității Teologice au depus jurământ de credință Bisericii, după care Mitropolitul Vladimir, în calitate de rector al școlilor teologice, a înmănat diplomele de licență.

27 mai
Mitropolitul Vladimir a oficiat slujba praznică la Catedrala Mitropolitană.

24-25 mai
ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove, a participat la lucrările celui de-al doilea Forum Internațional „Globalizarea și Dialogul între Civilizații” desfășurat în or. Tbilisi, Georgia.

23 mai
Mitropolitul Vladimir a oficiat Sf. Liturghie la mănăstirea Saharna.

22 mai
De sărbătoarea închinată Sf. Irh. Nicolae, Mitropolitul Vladimir s-a deplasat în or.

Bălți. Tocmai în această zi bălțenii își serbează hramul. Sfânta Liturghie a fost oficiată în aer liber în piața centrală a municipiului. Au coliturghisit Prea Sfințitul Anatolie și Prea Sfințitul Marchel, împreună cu un sobor de preoți și diaconi.

21 mai
ÎPS Vladimir a oficiat Sf. Liturghie în parohia „Sf. Irh. Nicolae” din s. Solcani, r. Soroca. După slujbă a oficiat slujba de resfințire a bisericii „Minunea Sf. Arh. Mihail” din s. Rublenița.

20 mai
ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană. După slujbă Mitropolitul Vladimir a participat la manifestările de deschidere a monumentului închinat eroilor căzuți în războiul din Afganistan, amplasat în sectorul Râșcani din Chișinău.

15 – 18 mai
ÎPS Vladimir a participat la manifestările consacrate actului de unire a Bisericii Ortodoxe Ruse cu Biserica Rusa de peste hotare.

În vizită canonică la biserica din Băcioi

HIROTONII

3 iunie
În cadrul Liturghiei de la Catedrala Mitropolitană, au fost hirotoniți: diac. Alexandru Bordeianu – în treapta de preot, iar Andrei Rogac – în treapta de diacon. Ambii sunt studenți ai Universității Teologice din Chișinău.

23 mai
În cadrul Liturghiei de la mănăstirea Curchi, Monahul Gurie (Curnic) a fost hirotonit ierodiacon, iar ierodiaconul Iuvenalie (Ghervas) – ieromonah pe seama mănăstirii Saharna.

DECORAȚII

La 3 iunie, au fost menționați cu decorații bisericești: protoiereul Octavian Moșin, redactor-șef al ziarului „Altarul Credinței”, cu prilejul aniversării a 30 de ani de la naștere – ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II; domnii Oleg și Igor Țurcanu – medalia „Sf. Ștefan cel Mare”.

La 31 mai, ÎPS Vladimir a înmănat distincții pentru merite deosebite spre binele Bisericii următorilor slujitori: prot. mitr. Zosima Toia, protopop de Chișinău – ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II; arhim. Siluan (Șalaru), șeful Departamentului mănăstiri și viață monahală - ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II; prot. mitr. Ilie Munteanu, protopop de Florești - ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

30 mai. La propunerea preotului paroh Diodor Tataru primarului comunei Băcioi, dl Ion Bivol a fost decorat cu ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II.

23 mai
În cadrul slujbei de la mănăstirea Curchi au fost decorați: egumenul Irinarh (Rusu), duhovnicul mănăstirii, avansat în treapta de arhimandrit; egumenul Macarie (Pânzari) – paliță; ieromonahul Casian (Iurcu) – bederniță și cruce de aur; ieromonahul Filaret (Cichir) – bederniță ierodiaconul Bartolomeu (Murea) – orar dublu.

SEMINAR DE INSTRUIRE ÎN PROBLEMA HIV-SIDA

Pe 7-8 iunie a.c., douăzeci și cinci de slujitori ai Bisericii au participat la seminarul de instruire în problema HIV-SIDA. Întrunirea a avut loc în incinta Universității de Teologie Ortodoxă din Moldova și realizată cu suportul Unicef Moldova.

Au fost invitați, în primul rând, slujitorii care activează în cadrul spitalelor, care desfășoară proiecte sociale, de asistență la domiciliu, cu tineretul. Mitropolia Moldovei urmează să implementeze din toamna anului curent câteva proiecte pilot în combaterea și prevenirea acestei maladii.

Actualmente prin Centrul Social al Mitropoliei se desfășoară seminare de instruire în problema traficului de ființe umane.

CONFERINȚĂ LA MĂNĂSTIREA FRUMOASA

Pe data de 10 iunie, la mănăstirea Frumosa s-a desfășurat o conferință consacrată aniversării a 200 de ani de la prima atestare documentară a sfântului așezământ.

Au participat mai mulți slujitori, reprezentanți ai Muzeului Național de Etnografie, administrația publică locală din s. Frumosa, r. Călărași, a muzeului „Casa părintească” din s. Palanca, meșteri populari, oameni de cultură.

A fost prezentată istoria mănăstirii, personalitățile, realizările și alte evenimente legate de aceste locuri.

Conferința a deschis șirul manifestărilor, care se vor desfășura până la finele anului. Se preconizează finisarea bisericii „Adormirea Maicii Domnului”, editarea cărții cu date despre mănăstire.

În perioada vacanței de vară mănăstirea va găzdui tabăra de creație a copiilor din familii socialmente vulnerabile.

Secvență din cadrul conferinței

TE DEUM LA ACADEMIA DE POLIȚIE „ȘTEFAN CEL MARE” DIN CHIȘINĂU

Pe data de 8 iunie a.c., circa 70 de absolvenți ai primei promoții din cadrul Academiei de Poliție „Ștefan cel Mare” s-au întrunit la o rugăciune comună la capela „Sf. M. Mc. Gheorghe” din incinta școlii de poliție. Slujba de mulțumire și parastasul pentru cei care au căzut la datorie au fost oficiate de către preoții Vitalie Pânzaru și Octavian Moșin.

A fost rostit un cuvânt de binecuvântare și învățătură, apoi celor prezenți li s-a înmănat din partea Mitropolitului Vladimir cate o iconiță cu chipul Sf. Apostoli Petru și Pavel.

Foștii studenți au transmis rectorului academiei o icoană cu chipul Sfântului Gheorghe, ca o vie mărturie despre credința

Secvență de la Te Deum

și devotamentul față de aceasta instituție.

**BISERICA ORTODOXĂ DIN MOLDOVA
EPARHIA DE EDINEȚ ȘI BRICENI
INSTITUTUL TEOLOGIC ORTODOX "SF. IOAN TEOLOGUL"
ANUNȚĂ ADMITEREA PENTRU ANUL DE STUDII 2007-2008**

la specialitatea
"TEOLOGIE PASTORALĂ" -

*forma și termenul de studii
secția de zi și cu frecvență
redușă- 4 ani*

*forma și termenul de studii
învățământ la distanță - 4 ani*

- "TEOLOGIE DIDACTICĂ

La ITO se admit tineri (băieți) deținători ai Diplomei de Bacalaureat, vârsta cărora nu depășește 35 de ani.

CANDIDAȚII PREZINTĂ LA CANCELARIE URMĂTOARELE ACTE:
1. Cerere de înscriere;
2. Diploma de Bacalaureat (și Certificatul sau Diploma de studii de la Seminar);
3. Copia Buletinului de identitate;

4. Adeverința medicală;
5. Adeverința de botez (în original);
6. Recomandarea preotului paroh;
7. Șase fotografii 3x4;
8. Autobiografia;
9. Caracteristica pentru anii de liceu (Seminar), însoțită cu nota la purtare.

Abiturienții sunt asigurați cu hrană și cazare.

Lista persoanelor admise va fi afișată pe data de 4 august

✉ Adresa: Republica Moldova, raionul Edineț, s. Zăbriceni, mănăstirea "Nașterea Domnului", Institutul Teologic Ortodox "Sf. Ioan Teologul".

sau la adresele electronice: teologie.edinet@gmail.com;
sau bogoslovie@mail.ru și pe situl www.teologie.com.md

☎ (+373)246/51500, (+373)246/51146

Toți candidații susțin examene de admitere în perioada 1-5 august

PRIMIREA ACTELOR
în perioada 1-29 iulie

Taxa de înscriere - 50 lei

**BISERICA ORTODOXĂ DIN MOLDOVA
EPARHIA DE EDINEȚ ȘI BRICENI
SEMINARUL TEOLOGIC LICEAL DE FETE "SF. ELIZAVETA"
anunță admiterea în clasele liceale pentru anul de studii 2007-2008**

La Seminarul Teologic Liceal se admit tinere care au absolvit gimnaziul, vârsta cărora nu depășește 17 ani.

ABITURIENȚELE PREZINTĂ LA CANCELARIE URMĂTOARELE ACTE:

1. Cerere de înscriere;
2. Certificatul de absolvire al gimnaziului (media generală - cel puțin 6 la

studii și 9 la purtare);
3. Certificatul de naștere (copia);
4. Adeverința medicală;
5. Adeverința de botez (în original);
6. Șase fotografii 3x4;
7. Curriculum Vitae;
8. Caracteristica pentru anii de gimnaziu, însoțită cu nota la purtare.

termenul de studii este de 3 ani

Toți candidații susțin examene de admitere în perioada 7-10 august

PRIMIREA ACTELOR
în perioada 1 iulie - 1 august

Taxa de înscriere - 30 lei

Abiturientelor le este asigurată hrană și cazarea.

Lista persoanelor admise va fi afișată pe data de 11 august

✉ Adresa: Seminarul Teologic Liceal de Fete "Sf. Elizaveta", Republica Moldova, or. Edineț, Șoseaua Bucovinei 35/4

e-mail: stledinet@yandex.ru și pe situl www.teologie.com.md

☎ 0 246/21523

**BISERICA ORTODOXĂ DIN MOLDOVA
EPARHIA DE EDINEȚ ȘI BRICENI
SEMINARUL TEOLOGIC LICEAL "SF. MC. FOCA"
anunță admiterea în clasele liceale pentru anul de studii 2007-2008**

La Seminar se admit tineri care au absolvit 9 clase, vârsta cărora nu depășește 17 ani.

CANDIDAȚII PREZINTĂ LA CANCELARIE URMĂTOARELE ACTE:

1. Cerere de înscriere;
2. Certificatul de absolvire a gimnaziului (media generală - cel puțin 6 la studii și 9 la purtare);
3. Certificatul de naștere sau buletinul de

identitate (copia);
4. Adeverința medicală;
5. Adeverința de botez (în original);
6. Recomandarea preotului paroh;
7. Patru fotografii 3x4;
8. Autobiografia;
9. Caracteristica pentru anii de gimnaziu, însoțită cu nota la purtare.

durata studiilor este de 3 ani

Toți candidații susțin examene de admitere în perioada 5-10 august

PRIMIREA ACTELOR
în perioada 1-30 iulie

Taxa de înscriere - 50 lei

Abiturienții sunt asigurați cu hrană și cazare.
Lista persoanelor admise va fi afișată pe data de 11 august

✉ Adresa: Seminarul Teologic Liceal "Sf. Mc. Foca", Republica Moldova, raionul Edineț, s. Zăbriceni

e-mail: stlez@mail.ru și pe situl www.teologie.com.md

☎ 0 246/51 500

UNDE SĂ ÎNVĂȚĂM

Școlile Teologice din Episcopia de Edineț și Briceni, înființate de adormitul întru fericire Episcop Dorimedont, reprezintă adevărate școli ale vieții și „laboratoare” de formare teologică, duhovnicească și misionară a tuturor celor care doresc, pe parcursul anilor de studii, să se înalțe în cunoașterea teoretică și practică a teologiei și a slujirii lui Dumnezeu. Întrucât slujirile în Biserică sunt multe și diverse, școlile noastre nu-și propune să formeze doar viitori preoți, chiar dacă aceasta este prioritatea de bază, ci și viitori misionari, profesori de religie, cântăreți bisericești și, de ce nu, creștini bine instruiți teologic.

Fiind conștienți de această vocație complexă a viitorilor teologi, Episcopia de Edineț și Briceni a înființat și are în subordine și întreținere trei școli: două Seminare Teologice Liceale – de băieți și de fete și un Institut Teologic Ortodox de grad universitar.

Seminarele Teologice Liceale (de băieți și de fete) au fost înființate în 1999 și până acum au dat 6 promoții absolvente. Durata studiilor în aceste Seminare este de 3 ani (clasele: X-XII), ele încadrându-se în sistemul de învățământ liceal din țară. Absolvenților li se eliberează Diplomă de Bacalaureat și o Diplomă teologică care atestă promovarea cursurilor primare de teologie.

Institutul Teologic Ortodox „Sf. Ioan Teologul” este o instituție superioară de grad universitar, absolvenții căreia primesc titlul de Licențiat în Teologie. Cursurile de teologie se diversifică pe două specializări: pastorală – pentru viitorii preoți și didactică – pentru viitorii profesori de religie. La Institut pot învăța și băieți și fete, la secția de zi sau frecvență redusă.

Institutul are în vedere și deschiderea în viitor a cursurilor de masterat și chiar doctorat. Disciplinele sunt predate de profesori cu înalte calificări științifice în diferite țări ale lumii, 5 dintre ei venind sistematic din România pentru a preda la un nivel cât mai înalt posibil disciplinele necesare unei bune pregătiri teoretice și practice.

Institutul dispune de cea mai bogată bibliotecă teologică din Republica Moldova, constând din peste 12.000 de cărți și peste 60.000 de volume în diferite limbi de circulație internațională. Toate școlile noastre dispun și de săli de calculatoare, necesare în prezent unei bune pregătiri interdisciplinare. Un accent sporit, în toate aceste școli, se pune și pe studiul limbilor moderne (engleză, franceză și rusă) și a limbilor clasice (greacă, latină, slavonă și ebraică).

Școlile noastre colaborează cu mai multe instituții similare din țară și de peste hotare și este deschisă oricărei colaborări și relații de parteneriat. Organizăm diferite conferințe, simpozioane și concerte și lucrăm la editarea și tipărirea diferitor publicații cu caracter teologic și nu numai.

Invităm pe toți cei interesați de a ne vizita și de a studia la noi. Ocazia și oferta noastră este unică în felul ei și de aceea se merită a fi cunoscută.

Domnul să binecuvinteze această lucrare și să răsplătească tuturor celor care contribuie direct sau indirect la edificarea studiului teologic și, în consecință, a întregii Biserici Ortodoxe.

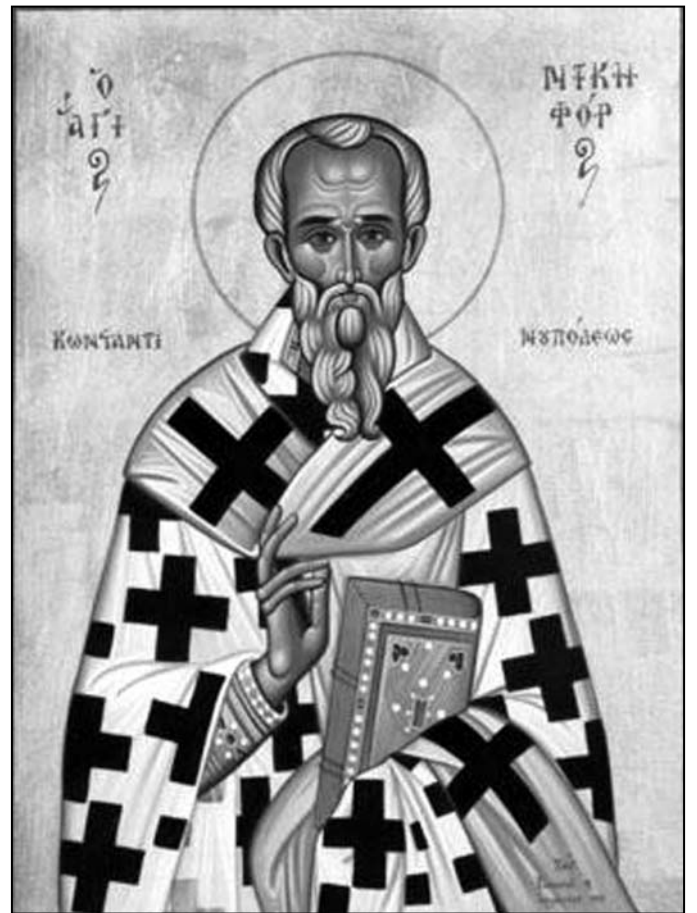
CALENDAR
CREȘTIN
ORTODOX
IUNIE

1 J 14 Sf. Mc. Iustin Filozoful (166); Cuv. Dionisie (1437); Cuv. Agapit (XI)
2 V 15 Sf. Irh. Nichifor, Patriarhul Constantinopolului (828); Sf. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava (1330-1340); Sf. Iuliana (1819).
3 S 16 Sf. Mc. Luchian, Claudiu, Ipatie, Pavel, Dionisie, Paula (270-275).
4 D 17 Duminică III după Cincizecime. Sf. Irh. Mitrofan, Patriarhul Constantinopolului (326); Cuv. Zosima (VI); Sf. Mc. Frontasie, Severin, Severian și Siluan (I); Sf. Mc. Concordie (175).
5 L 18 Sf. Mc. Dorotei (362); Sf. Mc. Leonid, Marchian, Nicadru, Seliniu, Irineu, Pamvon (305-311); Cuv. Teodor (VI).
6 M 19 Cuv. Visarion (IV-V); Cuv. Ilarion (845); Cuv. Rafail (1957); Sf. Mc. Fecioare Arhelaia, Tecla, Suzana (293); Cuv. Paisie (1504).
7 M 20 Sf. Mc. Teodot (303); Sf. Mc. Andronic, Alexandru, Alexie, Valentin, Veniamin, Victor, Pavel, Vladimir, Ignatie (1918); Sf. Mc. Marchel, Chiriac (304-310); Sf. Mc. Maria, Chiriachia, Valeria (284-305).
8 J 21 Sf. Mare Mc, Teodor Stratilat (319); Cuv. Efreim, Patriarhul Antiohiei (545); Cuv. Zosima (VI); Sf. Vasile și Constantin (XIII).
9 V 22 Sf. Irh. Chiril, Arhiepiscopul Alexandriei (444); Cuv. Alexandru (1439); Sf. Mc. Tecla, Maria, Marta (346).
10 S 23 Sf. Mc. Timotei (361-363); Sf. Irh. Vasile, Ioan; Sf. M. Alexandru și Antonina (313); Cuv. Teofan (363); Sf. Irh. Vasian (409).
11 D 24 Duminică IV după Cincizecime. Sf. Ap. Vartolomeu și Varnava (I); Cuv. Efreim (1572). Icoana Maicii Domnului „Axionita”.
12 L 25 Cuv. Onufrie cel Mare (IV); Cuv. Petru Atonitul (734); Cuv. Ioan, Andrei, Teofil (IV); Sf. Ana.
13 M 26 Sf. Mc. Achilina (293), Antonina (284-305); Cuv. Andronic (1395) și Sava (XV); Cuv. Ana (826).
14 M 27 Sf. Elisei; Sf. Irh. Metodie, Patriarhul Constantinopolului (847); Sf. Mstislav (1180).
15 J 28 Sf. Irh. Iona (1461); Sf. Pr. Amos; Cuv. Grigorie și Casian (1392); Cuv. Ieronim (420); Fericitul Augustin (430).
16 V 29 Sf. Irh. Tihon (425); Sf. Mc. Eutropie (404); Sf. Irh. Teofan (2002); Cuv. Tihon (1492); Cuv. Moise (1862).
17 S 30 Sf. Mc. Manuil, Savel și Ismail (362); Sf. Mc. Averchie și Nicandru (1918).
18 D 1 Duminică V după Cincizecime. Sf. Mc. Leontie, Ipatie și Teodul (7-79); Cuv. Leontie (XIV); Sf. Mc. Nicanor, Vasile, Alexandru, Vasile și Serghie (1938).
19 L 2 Sf. Ap. Iuda, ruda Domnului (80); Sf. Mc. Zosima (II); Cuv. Paisie cel Mare (V); Sf. Irh. Iov (167); Cuv. Varlaam (1462).
20 M 3 Sf. Mc. Metodie (312); Sf. Irh. Gurie (1630); Sf. Mc. N. Pin și Rim (I-II); Sf. Mc. Aristocle, Dimitrian și Atanasie (306).
21 M 4 Sf. Mc. Iulian (305); Sf. Mc. Terentie (19); Cuv. Maxim Grec.
22 J 5 Sf. Mc. Eusebie (380); Sf. Mc. Galaction și Iuliana; Sf. Mc. Zinon și Zina (304).
23 V 6 Icoana Maicii Domnului din Vladimir. Cuv. Artemie (1545); Sf. Irh. Gherman (1714); Sf. Mc. Agripina (253-260). Icoana Maicii Domnului „Portărița”.
24 S 7 Nașterea Sf. Pr. Ioan Botezătorul; Cuv. Antonie (1224); Sf. Iacov și Ioan (1566-1569).
25 D 8 Duminică VI după Cincizecime. Sf. Mc. Fevronia (304); Cuv. Nicon (1931).
26 L 9 Cuv. David din Solon (540); Cuv. Ioan (VIII); Sf. Irh. Dionisie (1385); Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Neamț (1399).
27 M 10 Cuv. Samson (530); Cuv. Serapion (1611), Cuv. Martin (1146); Cuv. Gheorghe Atonitul (1065).
28 M 11 Sf. Mc. Chir și Ioan (412); Cuv. Serghie și Gherman (1353); Icoana Maicii Domnului „Tricherusa” („Cu trei mâini”).
29 J 12 Sf. Apostoli Petru și Pavel. Sf. Irh. Grigorie.
30 V 13 Soborul Slăviților 12 Apostoli. Sf. Irh. Sofronie.

Pomenirea celui între sfinți Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului

2/15 Iunie

Acesta a trăit pe vremea împărăției păgânului împărat Constantin Copronim, născut în împărăteasa cetăților, Constantinopolul, părinții lui erau de bun neam și vestiți, numindu-se Teodor și Evdochia. Acest Teodor a fost iscălit de cărțile împărătești cele poruncitoare. Și fiind el părât că este închinător al dumnezeieștilor icoane, a fost chinuit cu bătaii, și trimis în izgonire la Milasa cu pază cumplită, și după aceea a fost chemat, și nesupunându-se poruncilor împărătești, iarăși a fost izgonit la Niceea, și trăind acolo șase ani cu multă nevoiță, și-a primit sfârșitul. Iar fiul său acesta, cinstitul Nichifor tocmai din naștere a fost înfășat cu cununile Ortodoxiei și crescut cu laptele dreptei credințe, și trecând vârsta prunciei și bine-învățând, a fost rânduit în ceata scriitorilor. După aceea, socotind că toate sunt pleavă și păianjeni, s-a dus din cetate și a mers la Propontida. Și acolo singur a fost dat către Dumnezeu, petrecând cu multe trude și petrecere rea. Deci întâmplându-se a se săvârși marele arhieru Tarasie, Nichifor acesta a fost rugat de împărat să ia scaunul Patriarhiei Constantinopolului. Deci, peste puțină vreme răposând împăratul numit mai sus, și ajungând fiul său Stavrace moștenitor al împărăției, a cărui viață scurtă fiind, a primit sceptrul împărăției Mihail cel binecredincios. Deci, pe acesta pogorându-l din împărăție Leon cel cu nume de fiară, și luând el împărăția, a stat împotriva sfințelor icoane, și asupra dreptei noastre credințe. Însă cu neputință este să spunem și să scriem câte a zis cu îndrăzneală către păgânul și spurcatul acela cinstitul Părintele nostru Nichifor. Iar urătorul de Dumnezeu, îndată pogorându-l din scaun și izgonindu-l și băgându-l în temniță, a dat poruncă să nu aibă nici o căutare sau mângâiere de la nimenea. Și așa a rămas viteazul suflet chinându-se, până când acest ticălos împărat și-a lepădat sufletul, tăiat fiind și sfărâmat de ai săi în biserica cea din Far. Iar fericitul acesta, fiind supărat de

nevoi și de patimi rele în mulți ani, și fiind aproape de 70 de ani, și-a dat sufletul său în mâinile lui Hristos Dumnezeu, petrecând nouă ani în arhierie și 13 ani în surghiun. Deci, se săvârșește pomenirea lui în cinstita biserică a Sfinților Apostoli, unde se află cinstitele lui moaște.

Pomenirea Sfântului Apostol Iuda, ruda Domnului

19 Iunie/2 iulie

Acesta este numit în Faptele Apostolilor Iuda, iar de Matei și Marcu este numit în Evanghelie, Tadeu și Leveu, rudă fiind Domnului nostru Iisus Hristos după trup, și fiu lui Iosif logodnicul, iar frate bun lui Iacob fratele Domnului, cel care a trimis la toți acea Epistola

luminătoare și dogmatică și plină de Duhul Sfânt. Trimis fiind el de Hristos ca un frate și învățător de taine, încălzindu-se de strălucirile sale ca un cărbune aprins, toată înșelăciunea a ars și a luminat pe credincioși. Că trăgând el jugul Mântuitorului, și brăzdând și semănând sămânța dreptei credințe în toată lumea, multă roadă a adus.

Drept aceea luminând cu învățătura cuvântului său Mesopotamia și neamurile cele de lângă hotarele ei și propovăduind Evanghelia, a mers la cetatea Edesei și la Abgar domnul locului, ca să-l tămăduiască. După aceea s-a dus la cetatea Arara, și fiind spânzurat și săgetat de către cei necredincioși, și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Pomenirea Sfântului Niceta de Remesiana (în Dacia)

24 iunie/2 iulie

Numele Sfântului Niceta de Remesiana este legat de istoria Bisericii noastre strămoșești, îndeosebi pentru contribuția sa la răspândirea creștinismului pe teritoriul de formare al poporului român. De asemenea, prin scrierile sale întocmite în limba latină, care au apărut și în traducere românească, s-a îmbogățit patrimoniul spiritual al teologiei ortodoxe românești.

Numele său este strâns legat de cetatea în care acesta a păstorit, anume Remesiana, oraș întemeiat de împăratul Traian, care se afla la aproximativ 30 de kilometri est de orașul Naisus (astăzi Niș), într-o regiune deluroasă, pe valea râului Nișava. El a fost păstorul acestei cetăți între anii 366-414.

Sfântul Niceta era originar din Dacia Mediteraneeă, împlânzind inimile barbarilor, învățându-i să trăiască în pace și în dreptate, cântând și slăvind pe Hristos. Datorită acestei impresionante opere de convertire la creștinism, Sfântul Niceta

s-a învrednicit și de numirea de „Apostol al daco-romanilor”. În activitatea sa misionară și pastorală, el s-a folosit și de opere scrise, moștenirea literară ajunsă până la noi arătându-l pe autor ca un erudit teolog al timpului, care priveghea cu strășnicie la apărarea dreptei-credințe. pe baza unor manuscrise, Sfântului Niceta i se atribuie următoarele scrieri: Despre diferitele denumiri ale Domnului nostru Iisus Hristos, Despre privegheea robilor lui Dumnezeu, Despre folosul cântării de psalmi, precum și o lucrare care l-a făcut foarte cunoscut pe neobositul apostol, un Catehism pentru cei ce se pregătesc pentru Botez, care ulterior a fost intitulat Cărțile de învățătură.

Sfântul Niceta de Remesiana este cunoscut și pentru calitățile sale de protopsalt, printre imnele bisericești compuse de el fiind așezată la loc de cinste cunoscuta cântare Pe Tine, Dumnezeule, Te lăudăm, sau pe scurt, Te-

Deum, care a pătruns pe teritoriul românesc odată cu misionarii trimiși de autor.

Ușor de reținut, cuprinzând pe scurt învățături esențiale mântuirii, de o curăție cristalină a credinței, imnul Sfântului Niceta a fost învățat cu ușurință de străbunii noștri, care l-au lăsat moștenire din neam în neam, ajungând până la noi. Așadar, Sfântul Niceta de Remesiana este o personalitate remarcabilă a Bisericii Ortodoxe, distingându-se prin rodnicia sa lucrare misionară, prin viața sa cea plină de sfințenie, prin scrierile și imnele sale. Predicând și scriind într-o latină clară și simplă, el a fost un factor de romanizare, de unitate și continuitate a populației daco-romane de pe malurile Dunării și din Dacia Mediteraneeă. Strălucind ca un soare al dreptei credințe în ținuturile din jurul Dunării, Sfântul Niceta a devenit unul dintre stâlpii mântuirii neamului nostru, credincioșii ortodocși români de astăzi cinstindu-l ca o măreață podoabă a străbunilor noștri.

Gânduri la racla duhovnicului,

în amintirea părintelui Filaret

Trecerea la cele veșnice a părintelui o mărturiseau glasul clopotelor, clopote ce sunau ca niciodată și care nu sau mai oprit în cele trei zile de doliu. În sunetul acestora mă grăbeam să ajung la sfânta biserică. O liniște îmi pătrundea în suflet dar și un mare gol năștea o tristețe împletită cu lacrimi din plin. Ce poate fi mai trist decât a rămâne orfan de părintele duhovnicesc și mai ales de părintele Filaret.

În așteptarea creștinilor porțile și ușile bisericii erau larg deschise, lumini aprinse, lumânări arzând în ajutorul cărora venea și luna plină, toate dădeau senzația sărbătorii de Paști. Doar podoaba verde a Dumniei Mari bogată în covorul de iarbă și teiul ce împodobește biserica crea o nouă atmosferă în biserică.

În mijlocul acestor toate, înconjurat de preoții veniți la priveghere, în racla împodobită și ea verde, îmbrăcat în veșminte albe, odihnea păstorul, duhovnicul, părintele nostru Filaret.

Sfântul Aer care odinioară acoperea Sfintele Taine la Sfânta Masa, acum îi acoperea fața părintelui, care încă „fiind în trup și sânge, prin harul preoției s-a apropiat de fericita și nemuritoare fire a dumnezeirii”, după cum spune Sfântul Ioan Gura de Aur în Tratatul despre Preoție.

Ultima binecuvântare a părintelui m-am învrednicit a o primi cu câteva zile înainte de a pleca la Domnul, fiind bolnav la spital. Nădăjduiam atunci că se va face bine, dar Domnul a binevoit altfel.

Acum, însă veneam să-i sărut dreapta care nu numai că m-a binecuvântat de atâtea ori, ci să-i sărut mâinile care m-au botezat, mâinile care m-au închinat la Sfântul Altar, Domnului. Veneam să cinstesc mîntea care a reușit să găzduiască atâtea înțelepciuni dumnezeiești și să reușească prin predicile sale să ne-o împărtășească nouă, păstorilor săi.

Ca o albină harnică a acumulat dulceața învățăturilor teologice, citind după cum spunea preoteasa lui „vagoane de cărți”, asemănându-se cu „sluga cea bună și credincioasă”, arătându-ne în toate dragostea lui Dumnezeu. Sorbeam din predicile lui ca de la un Hrisostom al timpurilor

noastre. Ore în șir de ar fi vorbit nu puteai fi plictisit. Bunica îmi spunea, mică fiind încă: „cel mai frumos în slujbă e cuvântul” (adică predica ținută de părintele Filaret).

Câte căi a îndreptat? Câte minți a luminat? Unii i-au urmat calea preoției, alții au plecat la mănăstire, unii au rămas să slujească în biserici, alții au devenit buni creștini. Își cunoștea și își iubea turma, vorbind deseori cu admirație despre creștinii săi, uneori spunând că sunt printre ei sfinți. Știa să asculte necazurile, dar nu asculta vorbele deșarte. Avea răspuns pentru orișicare întrebare, iar cel mai mult îi plăcea să vorbească despre lucrarea și înțelepciunea lui Dumnezeu pornind chiar de la o furnică.

Exemplu a fost și va rămâne pentru noi părintele Filaret, căci învrednicit cu harul preoției s-a sârguit să placă lui Hristos. A fost râvnitor după cele sfinte, simplu și plin de entuziasm, era smerit și curat cu inima, era plin de curaj pentru adevăr, înfruntând multe greutăți. A știut să folosească blândețea și asprimea, lauda și mustrarea. A întruchipat în sine cele mai bune calități creștinești și le-a îmbogățit cu rugăciunea curată.

De-a lungul timpurilor satul Costești a avut parte de preoți vrednici, unii au fost chiar martirizați, iar părintele Filaret s-a jertfit prin viața lui curată rămânând pentru noi cel mai bun, după cum citeam pe o panglică funerară, adusă de creștinii din satul Hansca „Celui mai bun preot”.

Am rămas orfani, noi fii duhovnicești ai lui, a rămas orfan un sat întreg de bunul dascăl, a sărăcit comunitatea noastră creștină de un bun predicator, dar credem că am câștigat în ceruri un rugător fierbinte la Domnul.

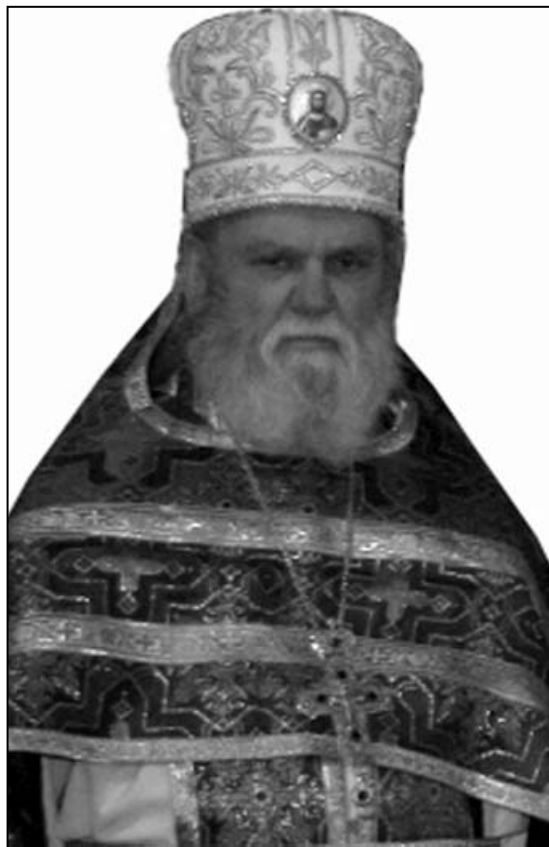
În dimineața Sâmbetei de 2 iunie zeci de preoți, sute de creștini s-au adunat să participe la ultima Liturghie împreună cu părintele lor drag. La slujba înmormântării oficiată de IPS Vladimir toată biserica cânta într-un glas „Odihnește Doamne sufletul adormitului robului Tău” Părăsind biserica în care a slujit 37 ani a plecat spre cimitir, acolo unde și-a dorit părintele mormântul, în mijlocul turmei sale. Mulțime multă îl petreceau: preoți, copii, femei, bărbați...

Alături de preoteasa lui, la umbra unui nuc – mormânt acoperit cu flori.

Veșnica lui pomenire.

Ecaterina Marandici

Părintele protoiereu Filaret Ciobanu a trecut la veșnicie

Născut pe meleagurile sorocene la 6 februarie 1935, în familia lui Vasile și Teodora Ciobanu, fiind botezat la biserica „Sf. Nicolae” din satul Ocolina, jud. Soroca, avea să trăiască toate intemperiiile vremurilor marcate de ateismul totalitar, dar și bucuriile cele adevărate ale slujirii lui Hristos.

Doar la 9 ani, în 1944, micul Filaret rămase orfan de tată, cu două surori mai mici, Iulia și Veronica, și mama Teodora, văduvă la 27 de ani.

A învățat la școala din satul natal. În anul 1954, viitorul preot Filaret o întâlnește pe viitoarea sa soție, Valentina, care venise în școala din sat ca învățătoare. În iunie al aceluiași an se căsătorește, având mai târziu un fecior și o fiică. A urmat serviciul militar în calitate de radist de aviație, la Riga, Letonia.

După ce se întoarce la baștină, în 1958, a hotărât să studieze teologia, pentru a-și îndeplini visul a urmat cursurile la Seminarul Teologic din Stavropol, în Caucaz (un an de zile), după ce Seminarul a fost închis, viitorul părinte Filaret a fost înscris la Seminarul Teologic din Odesa. Ceva mai târziu, va absolvi și Academia Teologică de la Moscova.

În 1962, părintele Filaret Ciobanu a fost numit paroh la biserica „Sf. Nicolae” din Ocolina, unde 27 de ani în urmă primise Taina Sfântului Botez. La această parohia a activat timp de 7 ani.

Din 1970, până în 2007, timp de 37 de ani, protoiereul Filaret Ciobanu a slujit Domnului la biserica „Sf. Nicolae” din comuna Costești, județul

Chișinău.

Mai mulți ani la rând, părintele Filaret a fost membru al Comisiei Disciplinare Bisericești de pe lângă Mitropolia Moldovei, mereu având în față Canoanele Sfinților Părinți. Iar în ultimul timp a fost duhovnic al curcumscripției Ialoveni.

Pentru sârguința și râvna de care a dat dovadă slujind pe ogorul Domnului, părintele Filaret a fost menționat cu aproape toate decorațiile bisericești. Ultima decorație a fost cea din 8 aprilie 2007 – ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II.

Părintele Filaret a fost un bun propovăduitor, predicile lui erau ascultate cu deosebit interes de enoriașii pe care-i păstora. A avut și darul scrisului, de aceea a colaborat cu diferite periodice din Moldova: „Datina Creștină”, „Curierul Ortodox”, „Făclia” ș.a. Printre articolele scrise de părintele Filaret vom numi doar câteva: „Criza morală și ieșirea din impas”, „Creștinii ai Bisericii din Moldova fiți vigilenți!” (în „Datina Creștină”); „Sfântul Ierarh Petru Movilă”, „Spiritualitate fără Dumnezeu?”, „Lăsați copii să vină la Mine”, zice Dumnezeu”, „Cetățeanul care nu cunoaște pe Dumnezeu este „ciuma societății”, „Postul Sfinților Apostoli”, „Hristos se naște slăviți-L”, „Rugăciunea în viața omului” (în „Curierul Ortodox”) ș.a.

După 45 de ani de păstorie, pe data de 31 mai 2007 părintele Filaret Ciobanu a plecat la Domnul.

Plecarea părintelui Filaret dintre noi a marcat simțitor sufletele celor care l-au cunoscut. Efm Bivol, enoriaș al parohiei „Sf. Nicolae”, Costești, Ialoveni a compus o poezie dedicată părintelui Filaret Ciobanu.

Ne iartă și ne apără, Părinte
(Regretatului preot Filaret Ciobanu)

Acum, când ai plecat la cele sfinte,
E jale mare-n satul tău Costești,
Ne iartă și ne apără, părinte,
Căci pentru noi și astăzi mai trăiești.

Bătut-au clopotele zile împlinite,
Astfel s-a dat un semn să amintești
Că lucruri bune ai făcut, părinte,
De parcă-ai fost trimis din lumi cerești.

Doar pentru oameni și a lor credință,

Ca un Iisus venit să te jertfești,

Tu pân'la urmă ai avut voință

Cu antihriștii să te războiești.

Iar crucea ca un sfânt umil ți-au dus-o,

Cu gândul la atâtea împliniri –

Un sat întreg onoarea ți-a adus-o

Cu lacrimi, rugăciuni și pomeniri.

Acum, când ai plecat la cele sfinte,

Ce mult ne doare, căci ne-ai fost păstor.

Și ne rugăm la Domnul de-azi 'nainte

Să ne tot fii un înger păzitor.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în locașurile sfinților pe părintele Filaret.

ARATĂ CĂ EȘTI UN BUN CREȘTIN

Mănăstirea „**Nașterea Domnului**” începe construcția unui complex bisericesc format din două Paraclise mici și un Sobor mare, pentru care are nevoie de surse financiare foarte mari. Tocmai de aceea, apelăm la ajutorul tuturor creștinilor de bună credință care vor să contribuie la construcția acestui complex, devenind în felul acesta - ctitori ai Mănăstirii.

Coordonatele noastre bancare:

Mănăstirea „**Nașterea Domnului**” s. Zăbriceni, r. Edineț
S.A. BC „Banca Socială”,
Filiala Edineț, Codul Băncii
BSOCMD2X863

Codul bancar: 222486300638 – lei (MD)

2224863006381 – dolari

2224863006382 – euro

Codul fiscal: 29238554
Dumnezeu să vă ajute și să vă țină în paza Lui!

Scrisoare de 1 Iunie adresată medicilor ginecologi și asistentelor medicale

Dragi prieteni medici-ginecologi și asistente medicale,

Munca medicilor și a asistentelor medicale are o mare însemnătate pentru oameni și ea, în multe locuri, nu se bucură de răsplata cuvenită. Nedreptățile sunt, în general, de ordin social, iar la acest nivel se produc nedreptăți foarte multe cu alți oameni, care, deși își practică cu demnitate profesia, sunt puși în fața faptului de a nu avea resurse financiare pentru un trai demn pentru ei și pentru copiii lor.

Munca medicilor ginecologi are, chiar în acest context, o însemnătate și mai mare căci se desfășoară acolo unde realitățile sunt de-a dreptul dramatice. Medicii decid dacă un copil din uterul mamei poate să trăiască sau nu. Avortul înseamnă moartea unui copil. Iar un copil poate plânge cu lacrimi fierbinți pe umărul mamei sau poate fi văzut în uter, cu mijloacele tehnologiei moderne, cum își duce mâinile la ochi atunci când suferă.

Din păcate, o mare parte dintre oameni nu au ochi să vadă aceste zeci și sute de mii de morți. O parte din oameni sau, în anumite momente, toți oamenii au ochii minții și ai sufletului orbiți de o neștiință sau de o patimă omenească. Iar această orbire este întreținută de multe guverne și parlamente prin legi care stimulează avortul. O mulțime de instituții de stat sau de organizații finanțate de industria sexului nu țin seama de realitățile dramatice ale avortului. Este o realitate confirmată de știința modernă că un copil în

uterul mamei are toate însușirile fundamentale omenești. Genetica arată că în grăunțele umane se află înrădăcinate toate informațiile biologice specifice omului. Este doar o problemă de timp, de vârstă, ca ochii noștri să vadă în copilul din nenăscut omul pe care îl respectăm mai târziu. Guvernele și parlamentele se află în situația de a face legi care să-i selecteze și să-i trimită la moarte pe copiii nenăscuți vulnerabili doar pentru faptul că se deosebesc de noi prin locul unde se află.

Problema avortului, însă, poate fi cunoscută cel mai bine, dacă este privită din punct de vedere moral. Și, deși nu avem putere în multe momente să recunoaștem, viața omului are cea mai mare valoare doar în plan moral. Nu putem iubi dacă nu ascultăm vocea minții și a sufletului. Iar fără iubire, oricine o poate recunoaște, nu poate fi viață omenească.

Cum să nu-i iubim pe cei slabi – pe părinții bătrâni și uneori neputincioși, pe oamenii grav bolnavi, pe oamenii aflați la mare ananghie? Iar copiii nenăscuți se află printre acești oameni, ai nimănui. Legile nu-i apără. De ce să nu-i iubim la fel ca pe mamele lor, cărora în marea majoritate a deciziilor de avort, afirmăm că le salvăm viața sau, și mai ciudat, afirmăm că le ajutăm să-și facă viața mai frumoasă și mai bună?

Din păcate, o mare parte dintre oameni apreciază mecanic, ca un calculator, care copil ne poate aduce fericirea, împlinirea morală și care nu. În România, aproape toate femeile au 2-3 avorturi și au decis să trăiască alături de ele un singur copil.

Medicii ginecologi, din nefericire, sunt târâți să fie parte decisivă în aceste tragedii. Cei care practică ginecologia pot aduce multă alinare femeilor suferinde. România este țara cu cea mai mare densitate a cazurilor de cancer mamar și uterin din Europa. Prin programe de prevenție, coordonate de medici ar fi readuse de la moarte sigură multe din aceste femei. Multe lucruri bune pot fi făcute în domeniul bolilor cu transmitere sexuală și HIV/SIDA.

Medicii ginecologi au cel mai însemnat rol în însănoșirea femeilor care se află în suferință. Ei au de asemenea un rol la fel de însemnat în a asigura o viață sănătoasă copiilor din uter. Practicată în felul acesta meseria de medic ginecolog revine la marea tradiție care spune că nu boala, ci omul bolnav, luat cu tot ce are, trup și suflet, trebuie tratat. Această mare însemnătate pe care o are în plan uman îi conferă medicului autoritatea de a fi factor decisiv la crearea legilor ce țin de sănătatea oamenilor. Faptul că avortul este legalizat arată că politicianismul și jocul întâmplării decid asupra vieții copiilor.

Dragi medici ginecologi, fie ca această zi de 1 iunie 2007 să marcheze începutul însănoșirii morale și sufletești a multora dintre noi. Să-i iubim pe copii ca pe noi înșine căci sufletele noastre pot fi la fel de curate ca ale lor. Și cu atât mai mult, să-i iubim pe copiii nenăscuți, cei neubiți și neapărați de vreo lege.

Larisa Iftime, Asociația Provita Media

„OMORĂȚI MIȘELEȘTE DE BOLȘEVICI COMUNIȘTI”

Primul an de comunism (28 iunie 1940 – 22 iunie 1941) a însemnat pentru locuitorii satului Răzeni, raionul Căinari (fostul județ Chișinău), nu numai deportări, mobilizări în armata roșie, desproprietări, ci și un masacru sângeros al gospodarilor din localitate.

În dimineața zilei de 22 iunie 1941, cei mai „răsăriți” răzeneni au fost chemați de urgență la sovietul sătesc. Unii, bănuind că ceva e putred la mijloc, au fugit din sat. Numai Ilie Groian, Nicolae Platon, Dănilă Titica, Nichita Stacanov, Diomid Platon și Alexandru Mihalache s-au supus...

Bocete și rugăciuni

„Seara, tata nu s-a mai întors acasă. Mama bocea și se ruga lui Dumnezeu să-i aducă bărbatul la gospodărie. Nici nu mai știam cum s-o liniștim. Nici ceilalți cinci răzeneni nu au mai fost de găsit. Ne gândeam că i-au mobilizat pe neprins de veste și nu au mai reușit să se întoarcă acasă, să-și ia rămas bun de la apropiiați...”, își amintește moș Petru Platon, un bătrân de 87 de ani.

„Haide, boală!”

În una din zilele lui iulie 1941, un răzenean trecea cu carul cu boi pe drumul ce ducea spre Botna. În apropierea unor movile de gunoi, vitele s-au oprit brusc în loc. Răgeau și scurmuau agitate arătura. În zadar le biciuia stăpânul, țipând: „Haide, boală!”

Împușcați în cap

„Bărbatul, Ulian Bivol, a observat în pământ o mână de om. Răzeneanul nu s-a pierdut cu firea, ci a dezgropat cadavrul. Mare i-a fost uimirea când a dat peste corpul neînsuflețit al lui moș Diomid. Într-o groapă cu bătrânul mai zăceau Ilie Groian, Nicolae Platon, Dănilă Titica, Nichita Stacanov, Alexandru Mihalache, maiorii în rezervă Gurian și Camardin, ambii moșieri în sat, și doi străini, pare-se, locuitori ai satului Lipoveni, martori ai masacrului. Toți fuseseră împușcați în cap... Probabil, i-au executat în câmp, căci aveau mâinile legate la spate cu frânghii”, ne povestește bătrânul Gheorghe Bivol, de 85 de ani.

Funerarii cu mitropolit

Peste trei zile, la înmormântarea primelor victime din Răzeni ale comuniștilor, a asistat și Mitropolitul Basarabiei. Lume peste lume venise la funeralii. Bătrâni, copii, femei, bărbați, cu toții boceau...

În același an, în curtea școlii vechi a satului, a fost instalată o placă comemorativă în memoria răzenenilor uciși, pe care era scris: „Aici odihnesc robii lui Dumnezeu Diomid, Niculai, Dănila, Nichita, Alexandru, Jurian, Alexandru, Ilie, doi necunoscuți. Omorâți mișelește de bolșevici comuniști. 12.VII.1941”.

Este curios faptul că, întorși în Basarabia, sovieticii nu au demontat sau distrus monumentul. Răzenenii presupun că ștabii locali, ruși veniți de prin Siberia, pur și simplu nu puteau citi românește și niciodată nu s-au întrebat ce scrie pe acea piatră de mormânt.

Blestemați

Ucigașii - milițianul de sector, rusul Maiacica, președintele sovietului sătesc, transnistreanul Mihail Gherlac și directorul sovhozului (răzenenii nu-și mai amintesc numele lui) - au fugit din localitate, speriați de oștile române. În 1944, ei nu s-au mai întors în sat, dar nici în Basarabia. Sătenii presupun că asasinii au fost răpuși de blestemele rudelor celor „prăpădiți”...

Dumitru Lazur

UNELE ASPECTE PRIVIND RUSIFICAREA ȘCOLII TEOLOGICE DIN BASARABIA (A II-A JUMĂTATE A SEC. AL XIX-LEA)

În pofida eforturilor depuse timp de jumătate de secol pentru a rusifica școlile teologice din Basarabia, rezultatele erau departe de cele așteptate. Confruntându-se cu această realitate intolerabilă pentru ele, autoritățile țariste au elaborat un plan coercitiv de măsuri, a căror eficacitate nu ar fi lăsat loc de îndoială. Să urmărim cum a decurs acest proces în cadrul școlilor spirituale, căci aici, mai întâi de toate se formau viitorii elevi ai seminarului, care urmau la rândul lor să reprezinte noua clasă clericală din Basarabia. Să nu uităm, că la acea oră clerul era principalul modelator al maselor populare.

Astfel, în rezultatul aplicării reformelor din anii 60 ai sec. al XIX-lea în cadrul învățământului teologic, autoritățile țariste și-au mobilizat eforturile pentru a asigura un proces de studii cu succes în școlile spirituale. În acest sens congresul eparhial al clerului din circumscripția Chișinăului care a avut loc la 1869 a supus unor dezbateri furtunoase problema pregătirii copiilor clerului pentru a-și continua și a face studii în școala spirituală. După cum se știe, deja, principalul obstacol în asigurarea unui randament maxim în procesul de studii se identifică în neposedarea de către copiii clerului autohton a limbii ruse. Prin urmare putem să intuim doar drama acestor elevi, care erau impuși să facă studii într-o limbă completament ininteligibilă lor, și, precum era și firesc făcea imposibilă asimilarea materialului de studiu la nivelul solicitat. Lor nu le rămânea altceva de făcut de cât să-l tocească pe de rost, fiind evidente anticipat rezultatele proaste ale unei instruirii de acest gen. Autoritățile țariste, în loc să ia atitudine, modificând sistema de predare, în favoarea limbii române, fie și parțial, au abordat într-o manieră totalitaristă, tradițională lor, problema respectivă, elaborând un plan coerent și complex de măsuri coercitive care vizau rusificarea perseverentă a acestor copii. Astfel, revizorul Cherschi, care a fost însărcinat de conducerea seminarului să inspecteze școala spirituală din Chișinău și-a structurat întreg filipicul raport, elaborat în baza inspecției efectuate, pe vituperarea principalului inconvenient depistat de el în organizarea procesului instructiv-educativ în școala spirituală din Chișinău – necunoașterea temeinică a limbii ruse de către elevii ce-și făceau studiile aici. E foarte curios faptul că congresul a fost deosebit de receptiv (lucru ce nu ne face față) la apelul de rusificare a copiilor clerului basarabean lansat de acest revizor, pe când ar fi fost firesc să ni se prezinte o mostră de atitudine refractară față de ideologia sufocantă care ne anihila inexorabil identitatea națională. Prin urmare, congresul a decis să se intervină pe lângă arhiepiscopul Chișinăului și Hotinului Antionie, a cărui preocupări rimau în excelență cu tendințele ostentative ale autorităților țariste de deznaționalizare a tineretului basarabean prin intermediul școlii teologice, să exercite presiune intolerantă față de clerul local în vederea intensificării implementării limbii ruse în școlile rurale teologice și în special, în clasa pregătitoare a școlii spirituale.

Arhiepiscopul Pavel, clasicul rusificator al bisericii românești dintre Prut și Nistru a

amplificat dinamica penetrantă a dezastruosului proces, confirmând imuabil principiile autorităților ecleziastice țariste prin directivele sale: “clerul să-și asume univoc responsabilitatea de a pregăti cu succes copiii pentru școala spirituală, incumbând a face din limba rusă-limba lor maternă, perseverând în studierea ei încă din fragedă copilărie”.

Sub presiunea acestui arhiepiscop, congresul eparhial din 1873 a adoptat deciziile de a obliga întregul contingent al clerului să învețe copiii limba rusă în școală acasă, în școlile mănăstirești, preconizându-se înființarea școlilor proprii pentru studierea limbii ruse. În cadrul rezoluției congresului se specifica, drept măsură coercitivă, că elevii care nu vor da dovadă de cunoaștere temeinică a limbii ruse nu vor fi admiși pentru a face studii la școala spirituală. La solicitarea arhiepiscopului Pavel, administrația seminarului s-a ambiționat să elaboreze un sistem de soluții viabile pentru afirmarea principiilor de rusificare în școala spirituală, care pentru a facilita “eforturile” părinților de a da cunoștințe suficiente de limbă rusă copiilor săi, a elaborat un îndrumar metodic care însuma o serie de reguli și metode, considerate de autori eficiente în realizarea scopului propus, cât și literatura indicată pentru a se obține succesul scontat. Părinților, care nu erau disponibili de a-și aduce aportul în această direcție, Pavel le recomanda cu insolentă sfidătoare să-și trimită odraslele pentru a face carte rusă la școlile mănăstirești.

Aționând cu ferventă vigoare în “gestionarea” tendențiosului scop, Pavel a instituit pe lângă școlile spirituale clase pregătitoare destinate pentru extirparea vocabularului român al elevilor și rusificarea lor prin implementarea forțată a limbii ruse. “Înființarea claselor pregătitoare pe lângă școlile din eparhia Chișinăului, – prerora cu emfază Pavel, la 1874, abordând o manieră profetică – nu va da rezultatul scontat, atâta timp cât elevii școlilor vor locui cum locuiesc în prezent, la gazde particulare la moldoveni care nu cunosc, și chiar dacă posedă nu utilizează între ei limba rusă”.

În escaladarea acestei circumstanțe “nefavorabile” arhiepiscopul Pavel, mobilizând” eforturile financiare ale eparhiei a dat în exploatare în termen record la 1878 noile cămine spațioase pentru cazarea întregului contingent școlar al școlilor spirituale (din Chișinău și Edineț). Se motiva, precum că elevii trăiau pe la gazde, a căror stăpâni vorbeau limba română, acesta fiind un obstacol în asimilarea limbii ruse, pe când la cămine ei erau sub controlul lor direct, fiind impuși să vorbească doar în limba rusă. De asemenea ei erau aspru pedepsiți dacă încercau să vorbească între ei în limba română.

Acestea sunt doar unele aspecte ale dezastruosului mecanism ce prevedea rusificarea clerului din Basarabia, dar, astăzi nu ne rămâne decât să constatăm cu deosebită mândrie, că în pofida tuturor acestor vicisitudini preotul basarabean nu numai că nu s-a rusificat, dar a fost principalul agent al deșteptării naționale, orientându-i pe cei pe care-i păstoreau să-și regăsească identitatea națională.

Dr. Diana Ețco

Revista pentru cercetare interdisciplinară în Religie și Știință, la Iași

Cu binecuvântarea și în prezenta IPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, în sala festivă a Căminului Teologic „Sf. Nicolae” din Iași a avut loc ceremonia de semnare a declarației comune privind înființarea revistei pentru cercetare interdisciplinară în Religie și Știință. Revista va fi editată de către Centrul de Cercetare Interdisciplinară Avansată în Religie și Știință al Universității „Al. I. Cuza” din Iași, Centru care funcționează în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae”. De asemenea, revista reprezintă o publicație în cadrul căreia activează mai mulți profesori ai facultăților Universității „Al. I. Cuza”.

În cuvântul rostit cu acest prilej, IPS Părinte Mitropolit Daniel s-a referit la importanța inițierii unui astfel de proiect și a subliniat, de asemenea, importanța dialogului dintre teologie și știință: „Este o mare onoare, o bucurie pentru noi și o responsabilitate comună, deoarece Facultatea de Teologie face parte din Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași și este o șansă deosebită de a lucra împreună și de a oferi lucrarea noastră comună și altora. De la contacte comune acum trecem la o lucrare mai sistematică și de durată, încât sperăm că ea să fie o bucurie pentru toate persoanele și facultățile care participă și, în același timp, să fie o rodire, un impuls, o inspirație și pentru

alții și o nevoie a noastră de a afirma că putem face mai multe. Dialogul dintre teologie și știință este în primul rând o posibilitate, apoi o necesitate și o vocație emblematică. Pentru Facultatea de Teologie este un câștig imens, iar pentru contextul european este o misiune a noastră”.

În cuvântul de deschidere a evenimentului, pr. prof. dr. Gheorghe Popa, prorector al Universității „Al. I. Cuza” din Iași și director al Centrului de Cercetare Interdisciplinară Avansată în Religie și Știință, a făcut o prezentare a acestui centru: „Acest centru s-a înființat anul trecut, având trei argumente principale: primul argument este legat de indicatorii de calitate ai

fiecărei instituții de învățământ superior; un alt argument a fost acela că la ultima evaluare a Universității, făcută de seminarul de la Salzburg, a fost sugestia membrilor comisiei ca să dezvoltăm în cadrul Universității o cercetare interdisciplinară și transdisciplinară; în sfârșit, acest proiect se înscrie de fapt în strategia de dezvoltare a Universității noastre pe termen mediu și lung. Sunt trei secțiuni de cercetare care sunt prezente acolo, încât se regăsesc majoritatea facultăților din Universitate și majoritatea profesorilor care sunt interesați de dezvoltarea acestui dialog: e vorba de teologie ortodoxă, științele naturii și științele exacte; antropologie religioasă,

hermeneutică și știință socio-umană; etica religioasă, bioetică și științe medicale”.

A luat apoi cuvântul rectorul Universității „Al. I. Cuza” din Iași, Dumitru Oprea, care a vorbit, de asemenea, despre însemnătatea evenimentului: „Ceea ce se întâmplă aici reprezintă un efort conjugat al oamenilor din atâtea domenii care nu au decât un scop comun: a demonstra că se nasc și în Moldova cei mai de seamă oameni. Istoria Moldovei nu înseamnă nașterea bioetică, ci naștere spirituală. Punerea bazelor unui astfel de centru este ceva superb și doar după ce va funcționa, cei care n-au priceput de ce era nevoie se vor convinge”.

Radio “Trinitas”

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 25

“Cred într-o una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică”

CATEGORIILE MEMBRILOR BISERICII (I)

Biserica ca organizație religioasă este compusă din persoane: persoane fizice și persoane juridice.

Persoane fizice

Persoana fizică este omul, privit individual, ca titular de drepturi și de obligații civile.

Capacitatea de a avea drepturi și obligații civile (capacitatea de folosință) se recunoaște în egala măsură tuturor persoanelor fizice.

Există diferență între concepția Legislației civile și a celei bisericești referitor la momentul apariției capacității de folosință a persoanei fizice. Astfel Codul Civil al RM prevede că capacitatea de folosință a persoanei fizice apare în momentul nașterii și încetează o dată cu moartea. Deși același cod prevede că dreptul la moștenire a persoanei fizice apare la concepțiune dacă se naște vie.

În privința momentului apariției capacității de folosință a persoanei fizice dreptul bisericesc este mai consecvent în prevederile sale decât dreptul civil spunând că capacitatea de folosință a persoanei fizice apare în momentul concepției, și nu doar în momentul nașterii. Anume din aceste considerente avortul este considerat de către Dreptul bisericesc ca omucidere.

Persoanele fizice în dependență de gen se împart în femei și bărbați, iar în dependență de vârstă se împart în: copii, persoane minore și persoane majore.

Persoane juridice

O altă categorie de membri ai Bisericii sunt persoanele juridice, de aceea vom prezenta unele noțiuni despre persoana juridică.

Uneori persoana juridică se definește ca „un grup de persoane fizice, alcătuit pentru anumite interese, care depășesc interesele individuale la fiecărei persoane luate aparte, deși Codul Civil al RM dă o altă definiție a persoanei juridice și anume: „persoana juridică este organizația care are un patrimoniu distinct și răspunde pentru obligațiile sale cu acest patrimoniu, poate să dobândească și să exercite în nume propriu drepturi patrimoniale și personale nepatrimoniale, să-și asume obligații, poate fi reclamant și pârât în instanța de judecată”.

Persoana juridică poate fi organizată în mod corporativ sau în baza calității de membru, poate fi dependentă sau independentă de un anumit număr de membri, poate avea scop lucrativ sau nelucrativ.

În Republica Moldova se disting persoane juridice de drept public și persoanele juridice de drept privat.

Organizațiile statale, ale administrației centrale și locale au statut de persoană juridică de drept public, celelalte organizații, inclusiv și Biserica Ortodoxă, au statut de persoană juridică de drept privat.

Persoanele juridice de drept privat se pot constitui liber doar în una din formele prevăzute de lege.

Pentru a putea să se organizeze și să funcționeze, Biserica Ortodoxă din Moldova, ca și alte culte, prezintă organului de stat

pentru culte o declarație de organizare și funcționare, la care se anexează statutul (regulamentul) de organizare și funcționare, cuprinzând informații asupra sistemului de organizare și administrare, însoțit de principiile fundamentale de credință.

Declarația amintită mai sus se depune la organul de stat pentru culte, care, în termen de 30 de zile lucratoare de la data depunerii acesteia, va consemna cultul în Registrul cultelor¹³.

Culte recunoscute de stat sunt persoane juridice. Biserica, ca persoană juridică și părțile ei componente se consideră constituită în momentul înregistrării de către organele competente ale statului.

Membrii Bisericii ca persoane fizice mai pot fi împărțiți în diferite categorii și după alte criterii: în dependență de starea harică și în dependență de modul de viață.

Membrii Bisericii ca persoane fizice în dependență de starea harică se împart în: mireni sau laici și clerici.

Clerici

Noțiunea de cler, ierarhie, preoție și expresiile derivate din ele.

Sub numele de cler, se înțelege totalitatea slujitorilor bisericești care sunt instituți prin hirotonie.

Cuvântul cler (ὁ κλήρος, ou) are înțelesul originar de soartă. Deci prin cuvântul cler trebuie să înțelegem chemarea sau alegerea prin soartă, și tocmai în acest înțeles s-a adoptat cuvântul cler pentru a designa totalitatea celor care sunt chemați sau aleși de soartă pentru slujirea preoțească.

Cuvântul ierarhie este format din două cuvinte ἱερός, α ὄν, și το αρχε-ιον, cel dinții însemnând sfântă, iar cel de al doilea însemnând căpetenie sau conducere. Deci cuvântul ierarhie are înțelesul originar de conducere sfântă sau de căpetenie sfântă. Cuvântul preoție are înțelesul de stare harică superioară stării comune a oamenilor simpli, laici sau profani, care se creează prin conferirea

harului sfințitor. Acesta este înțelesul specific creștin pe care-l exprimă sau pe care-l are cuvântul preoție.

Cuvântul însuși vine de la grecescul ὁ πρεσβύτερος care are înțelesul de bătrân, de căpetenie sau de conducător. Cu acest înțeles de căpetenie sau de conducător religios s-a folosit și în Biserica cuvântul preot. Iar de aici cuvântul preoție a dobândit însemnarea de stare reprezentată de către conducătorii religioși și anume de totalitatea acestor conducători din toate treptele instituite prin hirotonie și adică treapta ierarhiei, a presbiteratului și a diaconiei.

Privită în totalitatea ei, preoția constituie și o stare aparte între membrii

Bisericii, care se numește și starea clericală sau starea preoțească, ori cinul preoțesc.

După aceste lămuriri asupra înțelesului în care se folosesc cuvintele: cler, ierarhie și preoție, precum și expresiile derivate din ele, să vedem mai de aproape ce reprezintă starea clericală sau preoția în sens propriu, care este poziția și importanța ei în Biserica.

Preoția este un mijloc cu care însuși Mântuitorul a înzestrat Biserica. Ce trebuie înțeles prin acest lucru în mod real?

Trebuie înțeles în primul rând că preoția există în Biserica și numai în Biserica, nu în afară și nici deasupra Bisericii, ci în corpul Bisericii, ca o parte a acestuia.

În al doilea rând trebuie înțeles că preoția fiind mijlocul principal prin care se lucrează mântuirea în Biserica, ea se găsește prin această acțiune, la locul cel mai înalt sau cel mai avansat al vieții bisericești și că ea formează astfel elementul îndrumător și conducător al Bisericii prin însăși starea, lucrarea și rostul ei.

În această situație sau cu această poziție în Biserica, preoția apare ca fiind cea dintâi chemată nu numai să lucreze mântuirea membrilor Bisericii, ci și să păstreze spre a le putea folosi în mod eficace, toate mijloacele cu care, pe lângă preoție, Mântuitorul a înzestrat Biserica Sa. Totalitatea acestor mijloace au fost transmise Bisericii prin Sfinții Apostoli și de aceea ele au fost considerate ca formând împreună moștenirea lăsată de la Sfinții Apostoli sau ceea ce se mai numește și succesiunea apostolică.

Aceasta înseamnă că deși preoția este chemată la lucrarea de căpetenie în Biserica, la slujirea preoțească și la conducerea obștii credincioșilor, ea numai în unire cu toți ceilalți membri ai Bisericii, numai încadrată în corpul Bisericii își poate îndeplini lucrarea și misiunea sa.

Din cuprinsul succesiunii apostolice, preoția deține în mod special cele trei ramuri ale puterii bisericești, prin care efectiv se lucrează mântuirea, adică ramura numită a puterii învățătoarești, aceea numită a puterii sfințitoare și apoi aceea a puterii cărmuitoare sau pastorală.

Ea nu deține însă decât ca o îndatorire cea parte a puterii bisericești, care nu derivă din starea sa harică sau pe care n-o implică sau n-o cuprinde această stare, și anume, puterea de a păstra nealterat adevărul de credință, pentru că această putere i s-a dat numai Bisericii în totalitatea ei și numai ea în această totalitate o poate folosi sau exercita. Deci sub acest raport, preoția apare în mod și mai clar doar ca un mijloc al Bisericii și doar ca o parte a succesiunii apostolice, care constă după cum se știe din două părți esențiale: din credință și din har. Credința o păstrează în mod nealterat numai Biserica în întregimea ei, iar harul îl deține preoția în totalitatea

ei, adică toate cele trei trepte ale preoției de instituire divină și nu numai una dintre ele.

Cei dintâi și principalii slujitori ai Bisericii au fost Sfinții Apostoli.

Ei au chemat apoi la slujirea Bisericii, prin alegere de către obștea credincioșilor și prin punerea mâinilor, adică prin hirotonie, prin invocarea Duhului Sfânt, pe slujitorii din cele trei trepte ale preoției propriu-zise și adică pe episcopi, pe preoți și pe diaconi. Chemarea acestora la slujirea Bisericii s-a făcut de către Sfinții Apostoli după îndrumarea și porunca Mântuitorului, iar nu prin simpla hotărâre și chibzuință a Sfinților Apostoli.

Din acest motiv, cele trei trepte ale preoției create de Sfinții Apostoli se cheamă trepte de instituire divină. Lor li se mai zice și ierarhia sacramentală (hierarchia ordinis) și ierarhia hirotonie, adică ierarhia creată printr-un sacrament, adică printr-o taină, prin taina hirotoniei.

Sfinta Scriptură și Canoanele bisericești ne vorbesc de modul instituirii de către Sfinții Apostoli a celor șapte diaconi (Faptele Apostolilor cap. VI, canonul 16 al Sinodului VI ecumenic).

Ulterior, au fost chemați la slujirea preoțească și hirotoniți fiecare în câte una din cele trei trepte ale preoției, atât episcopii, cât și preoții, cât și diaconii sacramentali, adică cei destinați să slujească împreună cu preoții și cu episcopii, prin calitatea lor harică și prin chemarea lor deosebită, în întreaga lucrare specific preoțească, care consta — și atunci ca și astăzi — din săvârșirea celor sfinte, din propovăduirea adevărilor de credință și din cărmuirea credincioșilor, sau din îndrumarea și conducerea lor pe calea mântuirii.

Înșiși Sfinții Apostoli le-au dat apoi îndrumări orale și scrise slujitorilor din cele trei trepte ale preoției create de ei prin mandat divin, cum să-și îndeplinească slujirea lor și cum să cheme pe alții la aceeași slujire. Cu deosebire, epistolele pastorale ale Sfântului Apostol Pavel sunt edificatoare în această privință.

În lumina celor arătate până aci, se înțelege că episcopii nu sunt singurii urmași ai Sfinților Apostoli, ci dacă sunt numiți urmași ai Sfinților Apostoli, acest lucru trebuie să se înțeleagă în sensul că ei dețin preoția în plenitudinea ei, și deci ca exponenți ai acesteia sunt și pot fi numiți cu drept cuvânt urmași ai Sfinților Apostoli, nu însă în sens exclusiv ca și când celelalte două trepte ale preoției neotestamentare nu ar fi părtașe la succesiunea apostolică.

Cu aceste lămuriri se va putea înțelege mai bine locul și rostul fiecăreia din cele trei trepte ale preoției de instituire divină ce continuă cea parte a lucrării Sfinților Apostoli pentru care au primit mijloacele sau puterea necesară și la săvârșirea căreia au fost chemate toate împreună și fiecare în parte, încât și despre preoție se poate spune ceea ce în mod special a spus Sfântul Ciprian despre episcopat și ceea ce am arătat că se poate spune și despre apostolat și adică: preoția este una, dar din ea toți membrii stării preoțești dețin împreună și în mod solidar câte o parte (clerus unus est, cuius a singulis in solidum pars tenetur).

Dr. Nicolae Fuștei

episcop

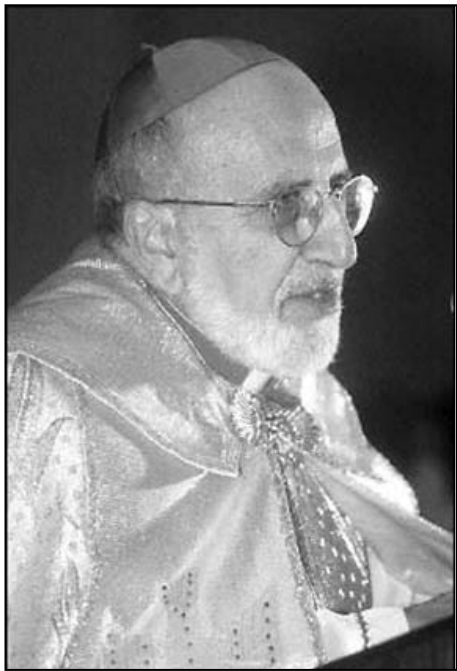

preot

diacon

Noi violențe în Irak împotriva creștinilor

Patriarhul Emmanuel al III-lea Delly, împreună cu toți episcopii caldeeni, condamnă uciderea barbară a preotului Ragheed Ganni și a celor trei subdiaconi ai săi masacrați duminică, 3 iunie a.c., în Mosul, Irak, informează *catholica.ro*. Într-o declarație comună, patriarhul caldeean și episcopii săi i-au amintit cu "inimă plină de amărăciune și durere" pe cei patru clerici ale căror funeralii au avut loc în după-amiaza zilei de 4 iunie. Condamnarea din partea patriarhului Emmanuel al III-lea Delly în numele episcopilor națiunii a venit la doar câteva

ore după asasinat. „Este o crimă extrem de atroce pe care orice persoană cu conștiința dreaptă trebuie să o respingă. Autorii au realizat un act îngrozitor împotriva lui Dumnezeu, împotriva umanității, împotriva propriilor lor frați care erau cetățeni iubitori de pace și, de asemenea, oameni religioși care i-au oferit întotdeauna rugăciunile lor Atotputernicului Dumnezeu pentru securitatea și stabilitatea în Irak”, se arată în declarație.

Pe data de 6 iunie a.c., un preot și cinci creștini au fost răpiți în nordul Bagdadului, în timp ce se întorceau de la un seminar ținut aici, informează *la-croix.com*. Unele surse menționează faptul că o cerere de răscumpărare a fost trimisă patriarhului Emanuelle III Delly și episcopilor caldeeni, aflați la Al Qosh, în nordul țării, la un sinod patriarhal. În ultimul timp, creștinii din aceste teritorii se confruntă cu numeroase probleme, fiind victimele unor violențe grave, ce culminează cu răpirea sau chiar uciderea lor.

Din aceste considerente numărul creștinilor din Irak este într-o continuă scădere. Din cauza dificultăților condițiilor de viață la care sunt constrânși, în acest sens fiind în discuție un proiect politic ce prevede concentrarea în zona autonomă Campia Ninivei a ceea ce a mai rămas din comunitatea creștină irakiană. În această zonă se află un centru cultural, comercial și eclesial, unde trăiesc circa 120.000 de creștini.

Locaș de cult creștin din Indonezia, atacat de islamisti

Pe 3 iunie a.c., musulmanii radicali au atacat un locaș de cult creștin din Indonezia, cerând închiderea lui și distrugând vitralii reprezentându-l pe Iisus Hristos, informează Rompres. Islamiștii și-au întreprins acțiunea cu lovituri de pumni în cursul slujbei în satul Soreang din vestul insulei indoneziene Java, atac care a fost înregistrat de Asociația Bisericilor din Indonezia. Încă din anul 2004, zeci de biserici din vestul insulei Java au fost nevoite să-și închidă porțile din cauza atacurilor. În Indonezia, aproape 90 % din cei 220 milioane de locuitori sunt de religie musulmană.

4000 de creștini arestați la un marș din capitala Indiei

Peste patru mii de persoane au participat pe data de 29 mai a.c. la un marș pe străzile capitalei Indiei, New Delhi, ca protest față de violențele la care sunt supuși creștinii din această țară, însă aproape toți participanții au fost arestați. Marșul, intitulat: „Opriti violențele împotriva creștinilor”, a fost organizat după două recente atacuri cărora le-au căzut victime creștini, pe fondul creșterii în ultima vreme a incidentelor anti-creștine. Protestatarii au cerut respectarea demnității umane

și a drepturilor constituționale pentru comunitatea creștină și pentru celelalte comunități minoritare.

Președintele Uniunii Catolice din India a declarat în acest sens ca „a fost pentru prima oară după noiembrie 1997 când un număr atât de mare de creștini au fost arestați. Era o imagine incredibilă să vezi călugărițe romano-catolice, pastori protestanți, ortodocși, activiști civili și alții cântând cântece creștine în secția de poliție”.

Radio "Trinitas"

Colectivul redacției, clerul și creștinii de la parohia "Sf. Dumitru" din Chișinău, aduc condoleanțe părintelui secretar-responsabil, al publicației "Curierul Ortodox", Vasile Ciobanu în legătură cu trecerea la cele veșnice a părintelui protoiereu Filaret Ciobanu.

Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii.

Veșnica lui pomenire.

Patriarhul ecumenic vrea drepturi egale pentru creștini și musulmani

Într-un apel adresat guvernului turc, patriarhul ecumenic Bartolomeu I al Constantinopolului dorește ca toți creștinii din Turcia să se bucure de aceleași drepturi ca și musulmanii din această țară și din întreaga Europă, informează *catholica.ro*. În apelul său, patriarhul ecumenic întreabă: „Nu este oare motiv de bucurie să vedem pe frații noștri musulmani participând activ la viața civilă a țărilor europene? Noi nu dorim doar libertatea de a ne celebra credința în bisericile noastre, ci și recunoașterea drepturilor civile, ca ale fraților musulmani din Turcia. Aceleași drepturi civile pe care musulmanii le au aici și în Europa”.

Episcopii țărilor puternic industrializate s-au adresat Summit-ului G8

Episcopii țărilor puternic industrializate din lume au adresat un mesaj conducătorilor care participă în aceste zile la Summit-ul G8 de la Heiligendamm, Germania. Într-o scrisoare deschisă, președintele Conferinței episcopale din Germania, cardinalul Karl Lehmann, și omologii săi francezi, britanici, japonezi, canadieni, americani și ruși, au cerut măsuri „îndrăznețe” pentru o luptă deschisă împotriva războiului, sărăciei, SIDA și a încălzirii climatice.

În acest sens, episcopii au informat

grupul G8 că a fost lansată o campanie de către Caritas Internationalis intitulată: „Pentru un ajutor eficient” având ca scop reducerea sărăciei și ajutorarea celor aflați în lipsuri. Campania urmărește sensibilizarea liderilor politici în vederea respectării promisiunilor din 2005 de a consacra 0,51 % din venitul național brut, până în 2010, și a 0,7 % până în 2015, pentru dezvoltarea țărilor cu un grad ridicat de sărăcie.

A 35-a întâlnire a secretarilor Conferințelor episcopale din Europa

În perioada 14 - 18 iunie a.c., se va desfășura la Minsk, în Belarus, a 35-a întâlnire a secretarilor Conferințelor episcopale din Europa. Tema întâlnirii este „Migrații: o sfidare pentru Europa”, informează Radio Vatican. Alte subiecte pe ordinea de zi sunt: colaborarea dintre Conferințele episcopale din Europa în domenii pastorale urgente, societatea mijloacelor de comunicare, responsabilitate pentru creație, raportul cu musulmanii, probleme legate de ecumenism, în special pregătirea delegațiilor Conferințelor episcopale care vor participa la cea de a III-a Adunare Ecumenică Europeană de la Sibiu, din perioada 4 - 9 septembrie 2007.

Procesiune religioasă inedită de la Vladivostok la Moscova

O procesiune religioasă inedită cu Sf. Cruce a debutat în data de 21 mai a.c. de la Vladivostok spre Moscova, în total 8.500 km, informează *rian.ru*. La procesiune participă preoți, monahi și credincioși, purtând cu ei icoane și sfinte moaște, care deja au parcurs primii 500

de km, ajungând în orașul Loutchegorsk din Primorie. Menționăm faptul că este prima procesiune de acest tip organizată în cadrul programului internațional: „Sub acoperământul Sfintei Fecioare” pentru a sărbători reunificarea Bisericii Ortodoxe Ruse.

Festival biblic în Italia

În perioada 30 mai - 2 iunie 2007, în orașul italian Vicenza s-a desfășurat festivalul biblic: „Timpii Scripturilor”. Obiectivul festivalului este experimentarea Cuvântului lui Dumnezeu ca resursă și hrană nu numai pentru inteligență, ci și pentru întreaga persoană, informează *catholica.ro*. Președintele festivalului, pr. Roberto Tommasi, a declarat că festivalul este organizat cu scopul de „a căuta să ajutăm persoanele să deschidă Biblia, să o redescopere prin mai multe forme de limbaj, care cuprind conferințe, spectacol, artă, animație, meditație, dar și de întâlnire și de jocuri biblice. Biblia constituie pentru omul de astăzi o busolă, o lumină, un punct de reper pentru orientare”.

Manifestări creștine pentru pace în Israel și Palestina

Pe parcursul săptămâni trecute, la inițiativa Consiliului Ecumenic al Bisericilor au fost organizate o serie de manifestări pentru pace în Israel și Palestina. Responsabilii creștini din Ierusalim au chemat comunitatea internațională să susțină inițiativa de pace, organizată între 3 - 9 iunie a.c., evenimentul urmând să

marcheze cei 40 de ani care au trecut de la războiul „de șase zile” din 1967. Scopul propus este de a sensibiliza Bisericile și societatea civilă și de a atrage atenția guvernelor în vederea întreprinderii unor eforturi diplomatice care să pună capăt conflictului și să ducă la negocieri între cele două părți.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anulul 2007

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>

REDAȚIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia "Prag"
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1000
Comanda: 1023